

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De reuelatione scripturarum mysticarum, à Deo impetranda. XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

ficare, soli melius dicis; quia multis nonnunquam displicet, quod unus vel duo grater audiant.

§. 19. De quibus materijs est interrogandum & colloquendum.

Q Væstiones in scripturis noli mouere in communi audientia, neque de materijs altis & curiosis libenter loquaris: sed quæcumque sunt humilia, virtuosa & amabilia, deuota & excitatiua ad amorem Christi, pacifica, pudica, & honesta coram Deo & hominibus, hæc loquere & exhortare. Si verò audieris aliqua difficilia & obscura moueri ab alijs, tace primò, & cogita, quòd sis discipulus Christi; quem non oportet docere, sed audire humiliter verba seniorum; & cum verecundia & reuerentia vtilia interrogare, & discere in silentio. Vnde Paulus dicit: *Docere autem mulieri non permitto*: id est, non patiar, quòd insistat aliorum doctrinæ, qui infirmus est & debilis in virtutibus, & quodammodo adhuc carnalis est, in quo sæpe abundant passiones superbiæ, iræ, rixæ, gulæ, inuidiæ, vanæ gloriæ, & cæteræ pestes cordis & morum leuitates: cui neq; est experientia & annosa exercitatio spiritalis vitæ & disciplinæ, sed vana & indeuota scientia, & assuetæ ad non interrogata leuis responsio. Istum enim non decet, presentibus alijs & peritioribus, quicquam loqui, docendi saltem modo. Non dicas ergo opinionem tuam, ne ostendere scientiam tuam cum Heliu videaris; qui beatum Iob meliorem & sapientiorrem se ausus est docere, & duriter increpare, ac rationibus compositis ingeniosè vincere; sed Deus spreuit eum, & reprobauit, quòd se superbè & animosè iusto & sancto viro se prætulisset.

1. Tim. 2.
Cui nō liceat in seniorum cōsensu loqui.

Iob 29.

§. 20. De reuelatione scripturarum mysticarum, à Deo imploranda & à proximo.

Q Vando autem desideras aliquid obscurum intelligere, & de dubiis certificari, primùm à Domino pete sensum & intellectum illius reuelari ad profectum tuum, & pro gloria eius. Contigit aliquando cuidã in tali forma Deum oranti; cum se iterum contulisset lectioni, statim ei aperiri ignorantiam eius: qui consolatus in verbo Domini, didicit habere recursum frequentiorrem ad Deum omnia scientem. Tamen rursus hominis sensus quandoque à Deo humiliatur, ne capiat verbum tenebrosum; vt non eleuetur cor eius, & cadat in laqueum diaboli, autumans se aliquid scire, cum nihil sciat. Et nisi Deus voluerit nobis reuelare nonne tenebræ videntur esse scripturæ? Ideo secundum consuetudinem sanctorum Patrum, quærendum est humiliter à fratre aliquo, vt exponat & declaret nobis intellectum obscurioris lite-

DE FIDELI DISPENSATORE.

re. Sic enim discipuli interrogabant Dominum dicentes: *Ea,*
nobis parabolam xizaniorum.

§. 21. De spiritali collatione seu colloquutione.

Confert etiam non modicam scientiæ vtilitatem, studiosa &
vnanimis duorum sibi bene consentientium diuina collatio.
Vnde Saluator noster ait: *Vbi duo vel tres congregati fuerint in no-*
mine meo, ibi sum in medio eorum. Et alibi: *Dum hæc autem adhuc lo-*
querentur, stetit Iesus in medio discipulorum suorum, & ait: *Pax vo-*
bis, & cetera, quæ de resurrectione eius plenius leguntur. Amor
ergo in diuinis scripturis commendabilis est, per quem & carna-
lia & ociosa tanto celerius vitamus, quanto maior est in nobis.
Senties in operibus tuis effectum meliorem, si diuinæ scientiæ
fueris speculator & impiger imitator.

Matt.
Ioan.

§. 22. De quotidianis operibus quomodo fiant.

Cum opus tibi videtur, vt aliqua necessaria procures, vel etiam
quædam ad meliorem durationem reformes; fac in Dei no-
mine sine multa quæstione, & cris liberior à retractione eorum,
qui contradicere potuerint. Ex quadam leuitate quædam opposi-
tionem faciunt, & nescio qualem probationem in alijs querunt.
Qui ergo silere scit & facere, sapientem viam tenet. Hæc in quo-
tidianis & leuibus obseruanda puto. Decet tamen fratris alicuius
verba patienter audire, & propter virtutem humilitatis discen-
dam, sequi interdum inferiorem: sed non semper, cum putatur
fieri aliud magis inconueniens; quod bonæ & puræ conscientiæ
melius relinquo, quàm imperitè consulam.

Que ex x-
quo factu-
rus es, ceta
alios.

§. 23. De consilio maiorum in spiritalibus causis considerando
& recipiendo.

DE spiritalibus & maioribus causis, superiorum primò est vo-
luntas consideranda; deinde ipsorum, si dubitas, requiren-
da sententia; vt quicquid iudicauerint, pro meliori accipiatur
consilio. Si non acquieuerint vel satisfecerint interrogationi, ex-
pectanda est responsio. Fortè maturè se deliberant, perspicientes
alia aequè ibidem concurrentia vel obuiantia, vt non tam fa-
cilis & certa possit solutio dari. Postquam semel aut bis sanè in-
tellexerint negotium quærentis, non expedit nimis insistere ad
informandum eos, ne generetur aliqua grauitas aut molestia ab
vtraque parte. Quietius est ergo amodo tacere, & aliud consilium
querere, sicut sanctus ait: *Auxilium meum à Domino, qui fecit cæ-*
lum & terram. Cū defunt humana, diuina sunt inquirenda suffra-
gia, vt effectū cōcedat salutarē causis necessarijs. Sed præcaue tibi,
vt

Psal. 120.